

Concert per l'Orfeó Lleidatà

Dimenge al vespre, des de l'emissora lleidatana de Ràdio, l'Orfeó lleidatà que dirigeix el mestre Antoni Virgili, ens donà una interessant audició en la que hi figuraven «El cant de la senyera», «Lonxe da terraña», «La gent de fora», «Muntanyes regalades», «La sardana de les monges», «Ral ralet», «Sol solet», «El mestre», «Els remers del Volga», «El comte l'Arnau», «La mare de Déu», i «Els segadors».

Feia temps que no havíem sentit el nostre Orfeó i sincerament hem de dir que són ben notoris els seus progressos. Com és el nostre costum, en lloc d'un elogi banal que a res no conduceix, val més dir, per amor a l'Orfeó, el que ens semblà reeixit i el que pecà d'alguna cosa.

Com a interpretació impecable, assenyalem «El comte l'Arnau», cançó que sentírem per primera vegada i que per conservar l'aspror i el dramalisme de la popular llegenda, ens produí gran impressió. L'Orfeó la digué esplèndidament. En el mateix pla, cal destacar la interpretació de «La mare de

Déu», «La sardana de les monges» i hi posaríem igualment «Muntanyes regalades» si no fos que la solista senyora Farràs, de veu potent, donà una mica d'estridència als aguts. «El cant de la senyera» fou modulats degudament però portat amb un ritme que, en certs moments, per massa lent, li llevava vigoria. «El mestre» ben recitat però amb algunes llicències d'interpretació. Bé les altres composicions del programa.

En conjunt, una audició que fa honor a la nostra institució orfeònica, la qual ha arribat ja a la suficient maduresa per a que es pugui sentir per alguna cosa més que per un deure del que en podríem dir de lleidatanisme, puix té la suficient categoria artística per a fer se escoltar, pura i simplement per l'emoció que ens produeix.

Els lleidatans haurien de correspondre degudament al lloable esforç dels nostres cantaires, portats a consciència pel mestre Virgili.

M. T. P.